

ERDELYI ÉLET

Tartalom:

Gátat a bűn hullámverése elé, amelyet a zugkártyázás felkavart

A vesztés kártyás haláltánca a pinka körül — Hogy lesz a játékosból slepper, a slepperből háztulajdonos — A hatósági beavatkozás mellett a társadalmi védekezést kell megszervezni

Dani bá (alias Hosszu Zoltán dr., a budapesti Nemzeti Színház tagja) a székelyföldi városokban röhögteti meg az atyafiakat

EGYEDIZMUS

Nana, Nöni...!

Van még segítség a mai nehéz gazdasági helyzetben is

Önagysága hazaérkezik és a szomorú őszben elindul a tél felé

Politika. Társadalom. Közgazdaság. Művészet. Technika
Utazás, üdülés. Divat. Foto. Sport. Kozmetika
Mosolyország stb. stb.

Képes színház- és filmélet

Az olcsó ár nem jelenti sem az
alacsonyabb rangot a napilapok
sorában, sem az alacsonyabb szín-
vonalat! Ennek a gondolatnak je-
gyében indult utjára az egy leies

ERDÉLYI

Friss Hírek

BCU Cluj / Central University Library Cluj

! A lap szerkesztősége a világhir-
szolgálat nagy központjaival lé-
pett kapcsolatba, hogy minden
délután hiven be tudjon számol-
ni a legutolsó órák eseményeiről.

Megbízható, jól informált ujságot
készít a kitűnő szerkesztőség, —
áttekinthető, gyorsan tájékoztató,
tömör és rövid hírforrást ad.

1932 SZEPTEMBER 21.

XXI. ÉVF. 27. SZ.

FŐSZERKESZTŐ:

GELLER ÖDÖN

Fényképes igazolványokkal ellátott tudósítók és kiadóhivatali megbízottak: București, Cluj, Timișoara, Oradea, Brasov, Satu-Mare, Tg-Mures

Gátat a bűn hullámverése elé, amelyet a zugkártyázás felkavart

*A vesztes kártyás haláltánca a pinka körül —
Hogy lesz a játékosból slepper, a slepperből
háztulajdonos. A hatósági beavatkozás mel-
lett a társadalmi védekezést kell megszervezni*

Az Erdélyi Élet bukaresti tudósítójától

Többször ráirányítottuk a közönség és az illetékes körök figyelmét arra a mocsárgázós világra, amelyben a kártya parazitái gombamódra tenyésznek és amelyben annyi jobbsorsra érdemes, de gyenge jellemű ember merül el. Cikkünk nagy feltűnést és erős visszhangot keltett és ez megerősít bennünket abban az elhatározásban, hogy nem állunk meg féllábon:

előbbi cikkeinkben lerántottuk a leplet a tripók, krupik és slepperek hajmeresztő szervezettségéről, a kártyaklubok büntenyésztő működéséről,

— most egy lépéssel tovább megyünk, hogy nyomon kísérjük a megkerített, szenvedélybe szédült játékos sorát, amely kevés kivétellel a romlásba vezet.

A kártyabarlang bűnös atmoszférájába sodródott játékos, hacsak környezete idejében észre nem veszi a veszélyt és segítségére nem siet;

nemcsak elveszett, hanem káros tagjává is válik a társadalomnak.

Az első veszteség után a még tisztességes játékos pénz után fut, hogy előző napi veszteségét visszaszerezze. Fizetési előlegek, baráti, rokonai és más kölcsönök, váltóra felvett pénzek jelentik az utánpótlást.

Mondanunk sem kell, hogy ezek az összegek is mind elusznak és lassan kimerülnek a pénzforrások is.

A játékos lelkiegyensulya meginog, önérzete csökken, ítélőképessége eltompul s megrendült lelkiál-

lapothan teljesen kicsuszik alóla az erkölcsi alap. A kártyás ember néhány hónapi erőfeszítés után a bűn útjára lép, mert a pénzszerzés még tisztességeseznek nevezhető forrásait már mind kihasználta.

Megállni képtelen, mert a szenvedély rabjává lett és előnti agyát a vér, ha a feje felett már-már összecsapó hullámok szelét érzi s minél jobban kapkod a menekvés felé, esztelen gondolatai mind mélyebbre sodorják.

A rettenetes izgalom, amelyben él, a játék alatt is gátolja a normális gondolkodásban, ez okozza aztán azt, hogy minden rossz, amit csak tesz. Nemhogy esélyei lennének a veszteségek visszaszerzésére, hanem napról-napra fokozódó izgalmaival mindinkább csökkennek nyerési eshetőségei.

Ezalatt pedig

otthon a családi életben felborul a béke, fellépnek az anyagi zavarok,

amelyeknek okát a feleség nem is sejtí. Sokszor megszállja a játékos a jobb érzés és szeretne őszinte vallomást tenni, de fél a következményektől, élettársa lesújtó kritikájától. Még mindig reméli, hogy sikerül rendezni ügyeit és visszatérhet a normális élethez. Nyerni már nem kíván, csak a veszteséget szeretné visszaszerezni.

A játékmesterek és pinkabérlők élénk figyelemmel kísérik a játékos lezüllesztését. Eleinte még kisebb kölcsönöket nyújtanak, de ha észrevették, hogy az áldozat pénzforrásai már kiapadhattak és napról-napra kevesebb tőkével kezd a játékhoz, az „anyag“ értéktelenné válik előttük, megszűnik a szokásos udvarias fogadtatás, nem rezerválnak számára helyet a „tabló“-ban és zárórakor már csak ötven-hatvan lelt kaphat kocsiköltség címén.

A felsorolt folyamaton elég rövid idő alatt esik át a játékos, hacsak nem tőkés, jómódu kereskedő, vagy birtokos, akinél tovább húzódik az a periódus, míg az utolsó tétet teszi fel. De ő is felteszi és — elveszti.

A kártya Shylokjai

A kártyabarlangok szennyes társaságában előkelő helyet tölt be az uzsorás. Esténként megjelenik és pénzt folyósít. Pl. egy huszezer leire kiállított váltóra tizenötezret. Természetesen igen rövid lejárattal. Ő tudja, hogy kinél van rá fedezet, mert csak annak ad. Megérdeklődte már akkor, amikor a játékos infloribus volt, amikor még gondolni sem mert arra, hogy valamikor uzsorakölcsönöket is felvesz majd.

A megszaroltak igyekeznek sürgősen rendezni ügyeiket, nehogy az uzsorás „kénytelen legyen“ ónagysága tudomására hozni.

A kisemberek már nincsenek ilyen előnyös helyzetben. Náluk nincs fedezet, az ő nevüknek nincs értéke a vál-

tón. Azért nem kell reményüket veszteni: apróbb kölcsönökre is megvan a forrás. Természetesen ékszerfedezetre.

Ezekhez kerül a játékos órája, tárcája és gyűrűje.

Másnap visszakaphatja, ha pl. ötszáz leire nyolcszázat, — ezret fizet. Szívesen fizeti sőt még hálás is. S hogy másnapra elő tudja a pénzt teremteni, arról gondoskodnak a részletügynökök. Elárulják a forrást, hol vásárolni lehet, aláíratták a könyvmegrendelést, egyszerűen módot nyújtanak arra, hogy a megrendelt játékos most már a vásárolt és elzálogosított árukra kapott pénzen tehesse meg további nyelési kísérleteit.

A baktérium-hordozók

Ezekbe a sötét aljasságokba betekinteni az ellenőrzés sohasem fog.

Tettenérni a csábitókat és orrgazdákat nem lehet, szenvedő hősük csak a játékos lesz, akit a bűn útjára taszítottak.

Az ilyen módon lezüllesztett kártyás megjárja a bűn minden útját és eljut oda, hogy csal, lop, szélhámoskodik és a legelképzelhetetlenebb módokon igyekszik pénzt szerezni.

A zugklubokban tartózkodó kétes elem 70—80 százaléka állásnélküli egyén.

Lezüllesztésük után a klubban élnek le életüket, a klub

BCU Cluj / parazitái lesznek. library Cluj

Ezek az ugynevezett „tarhások“. A nyerő mellé szegődnek, tippeket adnak, drukkolnak, kibicelnek és bankvonulás után diszkrétan sugva kérnek száz-kétszáz leit, mert jó kibiceknek bizonyultak. Mindezek dacára szigorúan kitartanak amellett, hogy eljátszott társadalmi állásuk után director general, deputat vagy doktor urnak szólíttassanak.

Meg kell tisztítani a zugklubok levegőjét. A zülésbe jutott embereket ki kell emelni a bukaresti éjszaka világából.

A játékos sohasem nyerhet! Olyan játékos még nem született, aki nyereségével megelégedve, szenvedélyétől megszabadult volna. A nyereség, annak fokozására mindig vissza kerül a kubba és addig csip le belőle a krupié, amig teljesen lekopik.

Mert a klubok hazárdjátékának örök törvénye szerint minden pénz a pinkába kerül, csak idő kérdése, hogy előbb vagy utóbb.

Játékos bukások, krupiér és zsetonos karrierék

A kártyabarlangok fertőjében lezüllesztett játékosok sorsa a legjobb esetben is azzal végződik, hogy egzisztenciájukat veszítve, az utolsó rongyukat is elzálogosítják és a klub élődíjei lesznek.

Ez talán még a legjobb eset reájuk nézve. Innenonnan mindig csöppen valami, ami a napi kiadást fedezi. Lelküket pedig táplálja a mellettük rendületlenül kitartó remény, hogy egyszer mégis csak sikerülni fog „feltörni“. Dacára annak, hogy ilyen esetet még nem jegyzett fel a kártyakrónika.

A letört játékos mégis rendületlenül hiszi, hogy el fog érkezni az ő napja is.

Szomorubb a sorsuk azoknak, akiket a kártya az igazságszolgáltatás kezére juttat.

Figyelemmel kísérve a bűnügyi krónikát és a családok, sikkasztások ügyeiben igen gyakran, mondjuk napirenden találkozunk olyan nevekkal, amelyeknek viselőivel, annakidején, mint aktív játékosokkal találkozhattunk.

Ezek csekély kivétellel mind elhallgatják a valóságot, hogy a kártya jutatta őket bíráik elé. Ennek magyarázatát abban lehet keresni, hogy a bűnözők előnyösebbnek látják elhallgatni bűnbejutásuk indító okát, amely hitük szerint büncselekményük elbírálásánál súlyosbító körülménynek számítana.

Pedig ha minden bűnöző, akit kártyaszennyvedélye juttatott az igazságszolgáltatás elé, vallomást tenne a zugklubok rablógazdálkodásáról, a beteg és bűnös emberek sorsát megtérés felé irányító kezek és agyak módját találnák, sőt kivívnák, hogy ezt a nyilvánosan folyó rablógazdálkodást halálra ítéljék.

Tagadhatatlan, hogy bűnös a kártyaklubba keveredett ember, de tény az is, hogy

a fertőzött légkörből szinte lehetetlen megszabadulnia.

Eredménytelen, talán könnyelmű elintézés is megvetni és kitzasztani a társadalomból a klubok miatt bűnözésbe esett áldozatokat. Emberibb cselekedet segítségükre sietni, megszüntetve a helyzeteket, amelyekben alkalom nyílik az eltévelyedésre.

A kártyások tekintélyes része a végleges *lebukás* után öngyilkos lesz.

A lapok közlése szerint ismeretlen okokból öngyilkossá lett áldozatok halála okáról a klubok gyakran teljes felvilágosítást tudnának adni. S végül pár évi játék után, a gyengébb idegzetűeknél fellép a kaszinó nyelven ismeretes *smén paralízis*.

A játékos dühöngeni kez, közbotrányokat okoz, amíg tébolydába kerül.

Áldozataik sorsán mit sem aggódnak a pinkabérlők, krupiék vagy zsetonosok.

Ezeknek a kereskedősegéd- vagy pincérsorsból felemelkedett véredeknek gazdagságáról legendákat mesélnek a kártyások világában.

Vagyonokat költenek nőkre, mulatozásaikban két kézzel szórják a pénzt és ezek mellett bérpalotákat vásárolnak és építtetnek.

Feltesszük a kérdést: Egyesület csak úgy működhetik, ha ott hazardjáték is folyik? Vagy az egyesületnek feltétlenül pinkabérlők kezébe kell adni a játéktermet? Nem! Nem is így áll az eset, a legtöbb esetben a pinkabérlők alakítják különböző hangzatos nevek és címek alatt az egyesületet.

Mindig akad befolyásos politikus, aki az elnökséget vállalja, pedig a zugklubok elnökségébe ültetett és talán félrevezetett urak is észrevehetnék, hogy az erkölcstelenség szolgálatába engedték át nevüket és tekintélyüket.

Sürgös intézkedést!

Rávilágítottunk a zugkártyabarlangok szennyére. Talán a hatóságok figyelmét is fel fogja kelteni és siettetni fogják a klubélet átszervezését.

Rendőri felügyelet alá kell helyezni a zugklubok alkalmazottait és a sleppereket, akik most is ott cirkálnak a körutakon, vagy ott tanyáznak a kávéházak terraszain.

Ezek bűnösebbek, mint a gyermekét ölében tartó és engedély nélkül kolduló munkanélküli felesége, akit „közveszélyes munkakerülésért“ előállítanak.

Tessék ezeket a klubhátnak visszakényszeríteni eredeti foglalkozásuk körébe.

Ennek megoldása az alvilág felett aratott teljes diadalt fogja jelenteni.

A küzdelemben be kell kapcsolódnia a társadalmi egyesületeknek, sőt a családoknak is.

Azok a szerencsétlen asszonyok, akikre boldog és megelégedett élet után rászakad a gond, akik nem tudják mire vélni férjeik hirtelen megváltozását, akik azon töprenghetnek, hogy hol tölthette férjük az éjszakát, siessenek megállapítani, hogy melyik klubba jár a férjük, mielőtt még a szerencsétlen ember állását nem veszti és a teljes züllés útjára nem lép az ördög bibliája miatt. Talán a szép szó, vagy megbocsátás vonzóbb lesz a szenvedély polipkarmainál is és visszaszerzi családjának az eltévelyedetett.

Az illetékesek azonban sürgősen teljesítsék kötelességeiket,

mert nem nézhetik tovább, hogy mint uszik el ebben a világvárosban egyre több és egyre nagyobb erkölcsi tét a nemzet vagyonából.

**Vegyen részt az Erdélyi Élet
országos riportpályázatán !**

Dani bá (alias Hosszu Zoltán dr., a budapesti Nemzeti Színház tagja) a székelyföldi városokban röhögteti meg az atyafiakat

Konferánsz a háromszéki, kálnoki születésű székely színész előadásaihoz

Elmondja: **Feley Bertalan**

(Riportpályázat)

Folytatás

Pedig, amint irodalmi körökben köztudomású, Szabó Dezső nem szokott másokról szuperlatívuszokban beszélni. Viszont Szabó Dezső, mindezek ellenére is, valamicskét ért a dologhoz, ha tehát nem átalotta magyar Shakespearenek titulálni engem: ennek alapja van. S van is, mert meglévő 7×17 darabomat leszámítva, ha meggyógyulnék s megfelelő életkörülmények közé kerülnék: megcsinálnám fogadásból azt az írói bravurt, hogy egy esztendő alatt 12 háromfelvonásos darabot írnék meg. Azaz minden hónapban egyet. S pedig olyat, hogy Molnár Ferencsel az élen, ha összeülnének is a ma divatos és beérkezett színpadi szerzők: nemhogy külömbet, de olyat se tudnának csinálni s pláne tizenkettőt egy év alatt. Minden, általam is elismert értékük mellett is kicsi fiuk a pesti divatszerezők ahhoz, hogy ilyen kunaszt tudnának produkálni.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

6.

No jó: nem sikerült se a színészi, rendezői, se az írói karrierem, amikor száz enyhébb tehetségnek, netán tehetőségtelennek sikerült, de annyit, mint minimumot, ezzel a talentummal csak elérhettem volna, hogy valamelyik pesti, vagy erdélyi nagylap állandó belső munkatársa legyek. Nem tartottam ugyan magam jó ujságírónak soha, ezt hangoztattam is mindig, node mégiscsak 1913-ban jelent meg az első cikkem, diákkoromban, a Csiki Lapok hasábjain, tehát jövő évben lesz annak 20 éve, a háboru alatt pedig a frontról küldött színes és humoros cikkeimet már nemcsak a kicsi székely lapok, hanem a Temesvári Hirlap, sőt a pesti Borszem Jankó is közölte. (Példányok megvannak!) A háboru után pedig mint akadémiai növendék és tanárjelölt a pesti Virradat volöntörje voltam s pedig akkor, amidőn nivós volt a Virradat, hiszen országos szenzációt keltő vezércikkeit Szabó Dezső írta, segédszerkesztője pedig az azóta befutott Bibó Lajos volt.

Valamennyi erdélyi nagylapnak is dolgoztam, mindegyikben jelentek meg olyan kolumnás cikkeim, hogy tüz év után is értékes olvasnivalók lesznek. Ám mindezek ellenére, a minimum minimumaként, annyit sem sikerült elérnem, hogy valamelyik erdélyi kisváros vicinális lapjának állandó szerkesztője lehessen. Pedig, ha nem is ujságírói, de írói tehetségem s mindenütt elismert szorgalmam mellett: nem

voltam se kártyás, se részeges, se szoknyavadász. Se kicsi, se nagy botrányokkal nem ludbőröztettem a kisvárosi polgárok lelkét. Ha csak azt nem számítjuk ide, hogy Enyeden szóösszeírási mániában próbáltam megreformálni, a helyes írást, Szentgyörgyön pedig kiejtés szerint, fonétikusan irtam a szavakat. Ám ezek mindenképpen kicsi bibik voltak ahhoz, hogy ilyesmik miatt ne sikerült volna vicinális kukac szerkesztőként bár, megmaradnom.

7.

Mondhatják azonban: mégis csak volt egy hibám: a politika. Erről sokat tudnék csevegni, mindenek okulására, de mert hosszúra nyult konferánszom: most csak röviden érintem e kényes kérdést. Tény, hogy szentgyörgyi politikai szereplésem miatt a hivatalosak fajárulónak dezavualták s indexre tettek. No nem nyilvánosan bélyegeztek meg, mert nagyon elláttam volna a baját annak, ki a fajáruló jelzöt nevémmel együtt kimondotta, vagy leírta volna. A Brassói Lapoknak például a halvány célzásért is alaposan elvágtam annakidején a száját. El is hallgatott, mint a csuka. Ám, ha nyilvánosan nem is: suba alatt azonban terjesztették, hogy fajáruló vagyok, hogy megfizettek a románok stb. Hogy ez a tévhit mennyire terjedt: láttam abból, hogy Hosszu Zoltán, amikor annakidején szintén idehaza töltötte nyári szabadságát: alig akart szóba állani velem Szentgyörgyön. Velem, akinek elsődlegesen köszönheti, hogy színész lett. Ám elhitte, szegény, amit hallott, hogy elárultam a fajt. (Ó, szegény székelyfajtam: be királyi lenne az életed, ha csak magam s a magamfajták árultak volna el az 1500 éves történelem folyamán!) Viszont amikor aztán 40 pengővel s kopott ruhában felmentem Pestre s látta Hosszu Zoltán, hogy öt hónapon keresztül csak tejjel és kenyérrrel éltem, hogy rongyos vagyok s érvényesülésért kilincselek és előszobázom Budapest mindenik színházában: bézzeg megváltozott a véleménye. Akkor már nem tartott fajárulónak s bocsánatot kért, hogy Szentgyörgyön alig állt szóba velem. Mert ha sulyos százeczeket kaptam volna fajárulásomért, ahogy suba alatt hirdették: nem éheztem volna, nem rongyoskodtam volna és nem is kilincselgettem volna Pesten, hitvány cenkekért, három szezonon át. Sajnos: eredménytelenül.

8.

És, hogy bármi kis eredményt érjek el: sajnos maga Hosszu Zoltán sem segített s ezt most, befejezésül, hadd panaszolom fel neki. Arra kértem volt u. i., hogy vegyen maga mellé társnak a Dani bá figurához. Nekem is volt s van egy székely figurám, íróként is, színészként is. Bilibók. Egy székely duót javasoltam: Dani bá és Bilibók. Amint van

Pesten: Dénes és Pethes duó, szintén komikusok, Lakos és Mocsányi duó, zenehumoristák: éppen úgy elkelt volna stán a meglévőknél is jobban, egy komikus székely duó. Sajnos: Dani bá nem ment bele. Pedig velem csak nyert volna. Színészként is, de főleg íróként, aki, mivel íróként tagadhatatlanul tehetségesebb vagyok, mint Hosszu Zoltán: sokkal sikerültebb számokat szerezttem volna, mint amilyenek a szimpla Dani bá számok, bármennyire kitűnő dolgok is azok. No meg aztán: egy duó mindig szinesebb, röhögtetőbb, tehát hálásabb, mint a szimpla Dani bá.

S hadd mondjam meg őszintén: azért nem kapott rajtam Hosszu Zoltán, mert féltékeny volt. Féltette a nimbuszát. Oktalanul ugyan, mert, mondom, csak nyert volna velem, illetve a Bilibók figurával a Dani bá, ami, valljuk meg, kicsit már megkopott odaát. Ám ami nem csoda, hiszen 12 éves már a Dani bá s kevés uj számmal szaporodott a Dani műsor. Mert író is kell oda, aki újabb és újabb számokat gyártson. De, bár Hosszu Zoltán, székelytestvérem s jóbarátom (mind e cikk megjelenéséig) se segített rajtam: azért csak magam irtam meg s fogom megírni azt a Hosszu Zoltán testéhez szabott székely szerepet, amiben excellálni fog, amiben élete legnagyobb sikerét fogja aratni. Valaminthogy Tőkés Annának is magam irtam meg s fogom megírni a nekivaló par excellence székelyasszony szerepet. Holott pedig Tőkés Anna sem segített rajtam. Annak ellenére sem, hogy amikor még marosvásárhelyi színészno volt: szükség esetén pártfogásomba vettem. Nodehát ilyen a hála. Amiért magam viszont nem haragszom. Sőt ha halálom után is, de Tőkés Anna is, Hosszu Zoltán is, tőlem fogják megkapni, mondom, legnekivalóbb szerepeiket.

9.

A háláról jut eszembe, Dani, hogy a könyvedet sem küldötted meg nekem. Ládd pedig: Földi Mihály pesti író, se nem székely, se nem löktem át az irodalomba, mint téged, Dani, a színészetbe s mégis egyszeri kérésemre megküldötte regényeit. Hej, Dani, Dani, ne légy feledékeny s hálátlan, mert ha magam, akibe sok szorult Krisztusból, nem is neheztelek meg, mások azonban nem veszik jónéven az ilyesmit. Nem mondhatod pedig, hogy nem irtam, ime, szépen, illetve a valóságnak megfelelően rólad. S ajánlom is a székelyvárosok közönségének, hogy okvetlen nézzenek, illetve hallgassanak meg Téged, ha ebben a buval olyigen bélelt világban röhögni akarnak. Szervusz hát, Dani s engedj meg Magad is, valamint a jobbsorsra érdemes olvasó és bocsásson meg, hogy ilyen hosszasan okvetetlenkedék.

(Vége)

— **Zongoratanitást** uj növendék kezdők és haladók részére szept. 15-től megkezdem. Jelentkezni d. e. 12—2-ig, d. u. 3 5-ig. Zamfirné Korányi Klára, Str. Eminescu (Deák Ferenc-uca) Földes patika-épület II. em.

Egyedizmus

Levél a szerkesztőhöz.

Exkluzív fürdőhely. Szobát nem kap egyikönnyen akárki, az előkelőségek és kitünőségek, mondjuk csak ki bátran, a prominensek a látogatói. Egyebek között két igazi prominens: Titkos Ilona művésznő és Egyed Zoltán hirlapíró és író ur. Ami igen rendjén való és valamennyire mégis feljegyzésre méltó, hogy az író ur szobájában megpofozta a művésznő urhölgyet és a művésznő bizonyára dallamos sikoltozásaival megzavarta a legelőkelőbb szálloda éjszakai nyugalalmát.

Bevalljuk, hogy bizonyos ósdi ujságíró, etikai szabályok szerint, nem tartozik a nyilvánosság elé az, ami magánügy. Már pedig az együttes nyaralás, sőt a pofozkodás is magánügy. Az olvasónak semmi köze hozzá.

Dehát ez ósdi és elavult szabály. A most újra szereplő író és hirlapíró urnak korszakos érdeme éppen az, hogy megdöntötte ezt a törvényt és megteremtette az Egyedizmust. Amely izmus semmiképpen sem tévesztendő össze a francia ujságok társaságrovatával. Két okból: mert Franciaországban ugy kétszáz esztendő óta van társasági élet és mert a francia kishivatalnokok és boltilányok magazinjei nem közlik Rohan herceg vacsorájának vendéglistáját. Azonban a francia ujságoknak, amelyeknek kötelessége a társaság, a nagyvilág eseményeiről, teákról, rókavadászatokról és válópörökről informálni az olvasókat, az olvasói legalább is valamiféle kapcsolatban vannak ezzel a zárt és a maga külön életét élő társasággal.

Az Egyedizmus egészen külön specialitás, nem merjük azt mondani, hogy magyar specialitás, még csak nem is budapesti, legföljebb Egyedspecialitás.

A jámbor kispolgárokat és a talán nem egészen jámbor varrólányokat és manikürös kisasszonyokat talán más dolgok is érdeklik, nem csak az, hogy az isteni művésznőt legújabb barátja egy Paquard-autóval lepte meg és hogy a kis táncosnő, akiből Isten és Egyed segítségével még nagy nő is lehet, egy gyönyörűséges kínai kutyuskát kapott, amely nagyon szereti a cukrozott mandulát. Az egyedizmus megteremtőjét ez nem zavarja. Hűségesen beszámol, hogy új bárorék egész méltóságos familiája részekre szakadottan hol és milyen pizsamában tölti a nyarat, valamint arról is, hogy régi grófék milyen vendégeket fogadnak kastélyaikban. Angliában is így szokás . . .

Na igen, hogy azok, akik a kastélyjáró urakkal és hölgyekkel levelezési viszonyban vannak, mihamarább megtudják a gyakran változó cimeket. Az Egyedizmus melegágya, a kitünő művészeti szaklap is bizonyára e praktikus szükségletet akarja kielégíteni.

De az Egyedizmus lényege mégsem az, hogy az előkelőségek cim- és lakjegyzékét adja, vagy hogy pontosan informáljon a legujabb toilettekről. Ez fontos, nagyon fontos, de az igazi, teljesen kitenyésztett, dusan pompázó Egyedizmus francia finomsággal és szellemességgel tálal fel minden kedves magánügyet. Így valahogy:

„A szimpatikus bárófamiliában felbomlott a háromszög. A szőke méltósága már el is utazott Kattaróba — a férjével.“

Vagy még szebben

„A művésznő, akit olyan sokáig láttunk együtt a majoreskóval, hosszabb autóturára indult. Nem egyedül. Ugyanekkor elutazott a bankvezér is, aki...“

Vagy a legszebben

„A két művésznő haragban vált el a Carlton halljában. A harag oka egy gyöngnyakék volt, amelyet a gróf annak a művésznőnek vásárolt, aki...“

Milyen finom és szép dolgok ezek. Csupa gróf, báró, bankvezér és — nő. Nagy nő. A magyar nyelv tulságosan primitív ahhoz, hogy mennyire nagy nő. Ez kell a publikumnak. Ettől szédül a boltikisasszony és ettől vadul a munkanélküli. Nem baj az. A fő, hogy mégis valami előkelőség, báj és külön zamát van az újságban.

Gusztustalan dolog ez az Egyedizmus. Nem vagyunk kíváncsiak arra, hogy a szende gentrykisasszonyok bemutatkozó teadélutánján kik voltak ott és nem leszünk betegek akkor sem, ha nem tudjuk, hogy a csodálatos primadonna kiskutyája — hála a jóságos egeknek — kigyógyult a kólikájából és megint elkiséri drága és szépséges urnőjét minden sétájára. Mert bár művésznőnek van egy turakocsija és két sneidig sportkocsija, mégis sokat gyalogol, mert... stb.

Csömörletes már ez a sok kutya, nő, gróf, autó, gandanparty, válópör, pofon, szerelem, sex appeal és fogyasztókura. Elég volt az Egyedizmusból.

—k

Bundák, szörmék szakszerű-gondozását olcsón vállalja

Engelhardt Ferenc szüics

Arad, Str. Eminescu Nr. 1. — Bunda átalakításokat a legujabb modellek után JUTÁNYOS áron vállal.

— **Jég!** Előfizetés, rendelés legelőnyösebb Reusz műjegyárban Bul. Reg. Ferdinand 33. Telefon 141.

Nana, Nöni... !

Ernöke, édes, szinte sejtettük, hogy egyszer csak elfogja árulni magát! Sejtettük, hogy amidőn lelép a jótékony vászonról és önmagát kezdi adni, Ernőke drága, akkor baj lesz újra. Baj volt már a nyáron Aradon is, baj volt București-ben is, ahol kidobta a magyarok küldöttségét, hiszen emlékszik: de most, tessék, nem megvan a baj Berlinben is...!? És — pont a magyarokkal, újra...?

Olvassuk, hogy Verebes Ernő elhelyezett egy cikket a Neue Freie Presse közeli számában. Kétségbeejtő ugorkaszeezón volt, Verebes Ernőke is szóhoz juthatott tehát, hogy elmondja véleményét többek között arról a rendeletről, amely a külföldi állampolgárokat számüzi a német filmgyártásból. Ernőke volt újra és kijelentette, hogy a belügyminiszterium azokkal a színészekkel szemben, akik népszerűséghez jutottak a német filmiparban, nem alkalmazza szigorúan a szűkségrendeletet, hanem alkalmazza rájuk az összes könnyítéset. Majd a következőket mondja:

A törvény tulajdonképpen csak a kisszínészt, a statisztát érinti. És tulajdonképpen nem is igazságtalanul. Berlinben igen sok igazán tehetséges kisszínész van, akik nem tudnak szóhoz jutni, mert a producerek a külföldi protekciósokat részesítik előnyben.

Ernöke, édes, lehát egy vágyunk. Látja a kisszínészek éhen sorvadhatnak, Verebességed csak helyesli ezt? Hiszen a tegnap történt, ha nem tévedünk, hogy kegyed is a statiszták soványka kenyerét rágicsálta: hová lett azóta a nagy szolidaritás, de hová lett egyáltalán az emberi tisztesség...? Ernőkém, édes, szégyenlenünk kellene magunkat Magácska helyett is, ha nem volna meg már régebről a véleményünk az egész verebesernői haccacáréről. De mégis csak bosszantó, hogy egy másik berlini lapnak kell kioktatni magát, Nönikém, tisztességről és a — szolidságról. Hogy lehet ilyen szavakat csak meg is kockáztatnia egy magyar színésznek, Berlinben, amidőn éppen a kis magyar statiszták kenyerének elvételéről van szó...? A Verebes Nönik sem nőhetek az éjig, hogy ezt ne tudnák igen jól. — még a tegnapelőttől. Amikor a kis verebesernő is ott totyogott mozigyerekcipőiben a statisztéria között. És azt a sóatlan, száraz kenyeret ette, amit most képes kisajnálni a saját honfitársai szájából.

Üzenjük Berlinbe: Nana, Nöni...! Mi tudjuk, hogy Magácska nem egy lumen, sőt még egy fél se. De mért nem hallgat a maga kis színészi nagyságának gondos bepropagáltóságában...? Aradon is, București-ben is csak az volt a baj, hogy kinyitotta azt az édes száját, amiből olyan sok butaság tudja képenképezteni az embert! Jobb lesz, ha megmarad naiv lányszívek cuki bálványának, mint a kócbaba a diván sarkában: nem való magának a nyilvánosság, csak a sötét mozilepedő! De, — az Istenért — egy szót se többé...!

Van még segítség a mai nehéz gazdasági helyzetben is

A sorsjáték intézményének talán soha sem volt akkora jelentősége, mint éppen most, a mai nehéz gazdasági viszonyok között, amikor napról-napra csökken az emberek jövedelme s amikor maholnap már csak a reménye marad annak, hogy valahonnan valamilyen alapos segítséget kaphatunk.

De szerencsére az ember úgy van teremtve, hogy a reményt sohasem adja fel s mert a sorsjáték igen kedvező eséllyel ígér hamaros segítséget, csak természetes, hogy ma mindenki ebben reménykedik, ma mindenki sorsjegyet igyekszik venni. Hiszen mindeuki tudja, hogy az osztálysorsjegyek közül minden másodikra nyeremény vár s így az akinek osztálysorsjegye van, igen kedvező eséllyel lép a sorsjátékon arra az útra, amelyen könnyen juthat a boldogulás révébe.

Érdekes megfigyelni, hogy a most kezdődő osztálysorsjáték előtt milyen élénk a gazdasági életnek ez a frontja. Mindenki érzi és mindenki tudja, hogy az osztálysorsjáték valamelyik nyereménye könnyen segíthet rajta és így mindenki azon igyekszik, hogy — ha többet nem is — de legalább egy negyed vagy egy nyolcad sorsjegyet vásároljon magának. Az a csekély befektetés százezreket milliókat hozhat, megoldva ezzel az egyén, a család minden gazdasági problémáját.

Kapkodják is a sorsjegyeket, hogy aztán izgatottan és jogos reménykedéssel várják majd a huzások eredményeit, hogy aztán a szerencsés nyerők boldogan siessenek haza a megváltást jelentő hírrel: — „nyertünk!”

Az osztálysorsjegyek főelárusítói is látják a közönségnek ezt a hatalmas érdeklődését s mert mindegyik azt ambicionálja, hogy tőle vegyék a sorsjegyet, hogy ő fizethesse ki a nyereményt, mindegyik hirdet, mindegyik körleveleket küld régi ügyfeleinek, hirdetésekben, körlevelekben, plakátokon hívja fel a figyelmet az osztálysorsjáték mai nagy jelentőségére és saját üzletére.

Az osztálysorsjáték frontjának ez a hatalmas megélénkülése bizonyítja a lezjobban, hogy a tömegek kitünő befektetésnek tartják ma a sorsjegyvásárlást, örömmel és bizakodva vásárolják a sorsjegyet, hogy csekély befektetésükért minden anyagi gondjaikat megoldó nagy nyereményhez jussanak.

**Gyönyörű
perzsák
érkeztek**

Neuländer

szücszőz -- Fischer Eliz-palota.

Rendkívül olcsó árak.

Őnagysága hazaérkezik és a szomoru őszben elindul a tél felé

Őszi felhők kezdenek szállongani az égen, korán alko-nyodik s az esték egyre hűvösebbre válnak. Vége a lompos tennisz-nadrágnak, és a nyitott könnyü fehér ingnek, csak a nők mentettek még át valamit a nyári divatból az őszbe s továbbra is legyürt harisnyával bandukolnak a korzón. De a kalapok — amelyeket a nyaralóhelyeken végkép nélkülözni lehet — újra előkerültek, mégpedig a legfantasztikusabb formában, mint előhírnökei a komoly őszi divatnak.

A „nyári“ barátnő, ez a kísérője őnagyságának első őszi körútjain, a nyári barátnő, akivel a tó vagy a tenger partján két hónap alatt őnagysága elválhatatlanul összeszokott.

A nyári barátnő az egyetlen, akivel őnagysága nem veszett össze a fürdőhelyen, amennyiben a barátnő is pontosan azokkal veszett össze, akikkel őnagysága apránként haragba került.

Néhány közös nyári titkok szorosabbra kovácsolta a barátságot s az őszi szezón úgy indul, hogy a nyári barátnők elválhatatlanok. Délelőtt együtt rójják az uccákat s együtt tűnnek el a divatboltok pultra halmozott selyem és szövetgar-
madái mögött.

Az első dőfést a nyári barátságának az az alkalom adja, hogy egy vacsora keretében a két új barátnő férjei is összeismerkednek egymással, akik, miután az egyik fakereskedő, a másik pedig állami ügyvéd, nem értik meg egymást, sőt politikai nézeteik sem egyeznek.

A második dőfés az, hogy a nyári barátnő

pont azt a ruhát csináltatja meg magának, amit őnagysága vett tervbe,

csak még nem döntött az ügyben véglegesen, a harmadik dőfés pedig az, hogy őnagysága férje úgy nyilatkozik az új barátnőről, hogy vékonyabb a bokája, mint őnagyságának. Ezekután őnagysága vonzalma megrendül, a nyári barátnő kevesebbet jön. Októberre biztosan teljesen kimulik a nyári barátnő, mintahogy addigra elmulik a nyár utolsó emléke is, épp ezért ne is időzzünk ennél a fejezetnél, hanem gye-rünk tovább.

A kisdíák — mikor a vonat hazafelé hozza a nyári vakációról — merengve nézi az őszi tájat és felsóhajt:

— Szóval újra kezdődik előről!

Ezután elhatározza, hogy ezidén valóban szorgalmas lesz, legalább másfélórát fog tanulni délutánonként és a könyveit kék papírba fogja bebugyolálni, nehogy a kötés elkopjon. Azonkívül tisztázni fogja a jegyzeteit s erre a célra a papirkereskedésben vászonfedeles irkákat fog beszerezni. Mindez meg is történik, de az első tintásüveg, amelynek tartalma kiömlik s elárasztja a kék papírba burkolt tanköny-

veket, változtat a helyzeten s azontul a kötések burkolat nélkül maradnak. Tehát a további tintásüvegek összepiszkolják őket. A jegyzetek tisztázását az első délutáni táncóra megszünteti, mikor is Zsófiika irányában kivirágzik a diák-szerelem s így minden nyárvégi fogadalom légbepöl.

Ugyanilyen fogadalommal érkezik haza öngagsága is a pályaudvaron, ahol férje várja néhány szál rózsával.

— Hogy pazarolhatod a pénzt ilyen ostobaságokra !

— mondja öngagsága lelibbenve a vonatról s nem törődik azzal, hogy ez a megjegyzése elrontja a viszontlátás boldog pillanatát. Hazamenet kifejti férjének uj elveit, amelyeket utazás közben agyalt ki: ezután hozatni fogják az ebédet, tehát a szakácsnét el lehet bocsátani, azonkívül Dezső — a férj — kevesebb zsebpénzt kap, télen nem mennek sehova, viszont az egész lakást újra kell tapétázni az így megtakarított összegből.

A leépítés azonban fordított sorrendben történik, vagyis a tapétákat pár nap mulva szaggatni kezdik a lakásban, mikor már a szakácsnénak felmondattott ugyan, de még helyben van, mikor még nincs tél, tehát még minden nap kirándul valahova a házaspár, hogy az utolsó szép napokat s oly hosszú távollét után egymást is kiélvezzék s mikor minden egyéb tervből egyedül a férj zsebpénzcsökkentése változott valóra.

A tapétázás miatt nem lehet a felfordult lakásban ebédelni, tehát a szakácsné főz a személyzetnek, férj és feleség pedig nemcsak este, de már délben is vendéglőben ebédelnek. A férj a második héten lefekszik, mert elrontotta a gyomrát az unalmas vendéglői kosztól s a súlyos orvosi számla kifizetése után az elbocsátott szakácsnő visszakerül s a legfinomabb ebédeket szervirozza a frissen tapétázott lakásban.

Most már a leépítést az egész vonalon keresztülvitte öngagsága, amennyiben összes leépítési terveiből csak egyet váltott teljesen valóra, hogy megnyírbálta a férji zsebpénzt. A tervbevett téli visszavonulásból ugyanis valószínűleg ugyancsak nem lesz semmi mert

öngagsága három estélyi ruhát is rendelt a szabónőjénél azzal az indokolással, hogy ugyis leépítések vannak más irányban.

Ezekután ne érdeklődjünk a férjhogyléte iránt s gyerünk tovább.

Mégis érdeklődnünk kell azonban a férjhogyléte iránt, mert a szakácsnő visszatérven és a tapétázás befejeződven, itt az ideje, hogy a nagytakarítás megkezdődjék. A férj egyik

Lupe Velez is az **ártalmatlan** **Waldheim**

soványító pasztillát szedi naponta. Meg is látszik alakján! Kérje orvosa véleményét. Kapható: **Gyógyszertárakban és Drogériákban.** — Dobozonkint: **Lei 115.**

nap még rendes lakásból megy hivatalba, de mikor délben hazajön, minden a fejetetején áll. Az egymásrattolt butorok felett öngagsága trónol és keresztretjvényt fejt, miután déli szünet van.

— Mi az, hogy római császár felülről lefelé, nyolc betű? — kérdi öngagsága.

— Mi az, hogy az íróasztalomon a varrógép és nincs ebéd? — válaszolja a férj.

Majd békülékenyen hozzát teszi:

— Caligula.

Ez tényleg nyolc betű s öngagsága bele is írja a keresztretjvény ábrájába, de a vízszintes sorok értelme sehogys em akar kijönni Caligula következtében. Közben a nagytakarítás újra megindulna — a déli szünet régen elmulván — de Caligula még egyre akadályt képez és csak ugy öt óra felé derül ki, hogy a római császár nem Caligula, de Augustus. Ez is pontosan nyolc betű, de jaj, most már ajánlja magát a padlóbeeresztő és az ablakmosó, miután az egész délutánt átcigarettázták az előszobában, mert mégsem illendő indiszkréten jelen lenni házaspárok keresztretjvény veszedésénél.

— Sebaj, — mondja öngagsága, miután a feldult lakás kellős közepén békecsókot vált bánatos férjével — sebaj, — holnap majd újra kezdjük.

És tényleg újra kezdi a nagytakarítást és a keresztretjvényt másnap, Ba Brúgdélutánokatvehármádnapp, Ca, jömi-estéket negyednap és így tovább, miután lassan és észrevétlenül, mosolyogva és könnyelműen, apró bánataival és apró örömeivel elindul a tél felé . . .

Ne dobja el használt autógummiját, mert megfelelő ráfizetés mellett

Szortirczolt raktár!
Friss áru!

Közvetlen
beszerzési forrás!

világhirű autógummir a cserélem be.
HIRSCHMANN KÁROLY ARAD,

Strada Gheorghe Lazar No. 17

**Vegyen részt az Erdélyi Élet
országos riportpályázatán!**

A hármas sziget titka

vagy: a kabin-nők elrablása

avagy: Coeur-dame kalandos kimenője

Az Erdélyi Élet eredeti káNIKULÁS RIPORETRÉNYE

VII. Fejezet,

amelyben mindarra vakító fény derül, amelyek az előző fejezetekben homályban maradtak a nyájas olvasó előtt

Tulajdonképpen a párbajsegédeket terheli kétségkívül a felelősség mindazért, ami a sziget kiesfekvésű tisztásán bekövetkezett. Egyes szakértői vélemények szerint, — mert hiszen később, napok és hetek múlva éppen eléggé megtárgyalták és megvitatták a történeteket pro és kontra a különböző hajóházakban és bridgeklubokban, — szóval az a vélemény kristályosodott ki, hogy a bajt a segédek okozták. És ennek az ügynek ódiáját egyformán kell vállalnia a megfontolt Recege Tóbiásnak, aki a vezetősegéd felelőségteljes pozícióját töltötte be, mint a Suhatag szerkesztő urnak, vagy a Smink Tóbiásnak, aki mindenbe szereti beletűni az orrát, de amit rábiznak, azt persze slendriánul végzi...

Dehát térjünk vissza a drámai pillanatokhoz. Káro Bubi, hajlós olasz spádéjával úgy támadt, mint egy nubiai oroszlán, aki nem hajlandó semmi körülmények között gyáva nyulakat szülni. Az ökölnyi gomb a kard végén fenyegető buzogányként suhogott a levegőben, legalább is Fény János dr. urnak úgy rémlett. Fény János dr. ur, a rettenthetetlen nőgyógyász és szivspecialista, Coeur dáma irigyelt barátja ugyanis a legkiválóbb szituációban eszközölhette volna megfigyeléseit az olasz kard végén fityegő bunkó lengéseire vonatkozólag, ha... ha ugyanis nem lett volna olyan rövidlátó, mint egy éjjeli bagoly a déli napverőn. De az volt. S bár a saját segédeinek sem volt a leg-halványabb fogalma sem róla, hogy tulajdonképpen mi is zajlik le rettenthetetlennek látszó felük lelkében, — valljuk meg itt történeti hűséggel az igazat, — Fény János dr. kisé tulfenyegetőnek találta Káro Bubi alapos előretörését. Ezért, — amint azt a Pellegrini-vivóteremben a tegnap délután pompásan elsajátította a negyedórás paukolás alatt, — egy kecseset hátraugrott, kardját megvillantotta a hajnali levegőben, — aztán nyomtalanul eltűnt a küzdősinterről...!

Cupp! — csupán ennyit lehetett hallani. Mindnyájan sóbálvánnyá meredtek. Mi történhetett...?

Legelőször Káro Bubi, a rettenthetetlenül támadó hős állt meg. Kardja, végén a félgombbal lehanyatlott és orra kifejezéstelenül előre meredt. eltűnt ellenfele után. A vezetősegéd Recege harsányan felkiáltott:

— Halt, halt! Hol az ellenfél...?

Mindnyájan előreszaladtak. A sziget szélén, — ott, ahol az előbb Fény János dr. tárta ki mellét a női becsület védelmében, hogy megvédje a védhetlent, a földön, a buján

pompázó, magas fü között — egy nagy lyuk tátongott csupán, amelyből nyájasan susogtak fel a szőke Maros tovasiető habjai. És Fény János dr. nőgyógyász-szivspezialistának sehol semmi nyoma . . .!

— Te jó Isten! — kapott észhez legelőször is a Suhatag szerkesztő ur. — Hisz itt nem volt föld!!!

Valóban igaza volt. Azon a helyen, ahol álltak, veszedelmesen süppedezett az álnok talaj, jeléül annak, hogy Suhatag diagnózisa helyes volt. Ezen a helyen vizinövények ingatag és álnok folyondárjai szövődtek össze tágas szélességben és évek során keresztül lehullott fűzfalevelek borították rája megtévesztő szőnyeget, amelyeken apró vizimoha indult vig tenyészetnek. És Fény János, a lovagias szivspezialistát, kit ellenfele akarattalanul is errefelé szorított, eltűnt a ravasz csapda mélyén . . .!

Káro Bubi homlokáról csak úgy patakozott a verejték. Libeggett, szemei kimeredtek és messzi hajította el magától a kardot.

— Irgalmas Isten — kiáltotta, — hisz ez itt akkor belefulladt a vízbe.!

Mintha csak a sors erre várt volna, a Maros sebes sodra felől ekkor gyöngye kiáltás hallatszott:

— Halló, halló . . .! Huzzatok ki, fiuk . . .!

Valamennyien a hangok felé tekintettek. A folyó legsebesebb sodrásának közepén egy csapzott ürgéhez hasonló feketeség bukdácsolt a hajnali párázatok között. Fény János dr. feje volt. Minden bizonnyal a hozzátartozó részek is ép-ségben meglehettek, mert tisztán látszott, hogy karjaival láb-jaival erőteljes uszótempókat vesz, csakhogy kiszabaduljon az álnok vizsodrásból. Eközben pedig a szőke Maros egyre gyorsabban vitte tovább, lefelé, egyre távolabb a hősi küzdelem szinterétől . . .

Legelőször is a szenzációkhoz edzett Suhatag tért magához az általános meglepetésből.

Nahát!!! — mondotta meggyőződéssel, — még ilyet se pipáltam .! De végre is, ki kell huzni.!

Fény dr. segédeinek kis feketedresszes csoportja pillanatok alatt megelevenedett. Egymás után loholtak a regattájuk felé, amely husz méternyire a szintől mélabusan ringott a fűzfákhoz kikötve. Egymás után ugráltak bele, evezőket ragadva és csakhamar erőteljes evezőcsapásokkal indultak a hirtelen eltávozott felük nyomába. Percek alatt eloyelte őket a hajnali pára köde.

A sziget magukramaradottjai egymásra néztek. Aztán a cinikus Smink cigarettára gyujtott és megjegyezte:

— Na még ilyen esetem se volt. ! De hogy az ördögbe is történhetett . . . ?

A pázsitból egykedvűen ásitott ki feléjük az álnok szakadás, amely végetvetett a tusának. Az orvosok egykedvűen csomagoltak, begöngyölitvén éles műszereiket és bedugván jódtinktúrás üvegeik száját. Mindnyájan készülődni kezdtek.

— Hát hiszen, — jegyezte meg valamelyikük, — ezt még folytatni is lehet. . . Nem igaz, kérlek alásan. . . ? Utóvégre is, ez a kis malheur. . . még nem lehet akadálya annak, hogy egy más helyen és időben. . . később. . . ugyebár. . .

Az illető uriember azonban, akihez ezek a szavak addressálva voltak, Káró Bubi oda se látszott figyelni már. Szemei merengően tekintettek arrafelé, amerre a Maros hullámai elsodorták kardja elől bosszut libegő ellenfelét, de gondolatai nyilván másfelé jártak. . .

— Mégis mit gondolsz, kérlek alásan. . . ?

A kérdés olyan szolgálatkész nyíltsággal volt feltéve, hogy hősünk is felfigyelt rá:

— Mit parancsolsz kérlek; . . ja, ugy, . . ?

Váratlanul kacagásra fakadt.

— Ugyan, gyerekek, sokkal érdekesebb terv jutott az eszembe. . . ?

Mindnyájan értelmetlenül bámultak Bubira. Az pedig hirtelen ötletétől megkapatva, maga köré intette őket, miközben egy félpillantással meggyőződött arról, hogy a csomagoló orvosok nem fogják hallani szavait.

— Hallgassatok ide, fényes tervem van, ami minden párbajnál, minden marhaságnál többet ér, hogy tiszta hejzetest teremtsünk. . . Ha megígéritek nekem, hogy még ma, délelőtt tíz óráig számíthatok rátok, ugy azonnal elő is adom; biztosíthatlak benneteket, ilyen még nem volt Aradon. . .

A segédek egymásra tekintettek, aztán a mosolygó Káró Bubira. Miféle bolondságot eszelt ez már ki megint. . . ?

Káró Bubi elkömlölyödött.

— Először is egy vallomással tartozom nektek. Az a simogatás nem a véletlen műve volt, amiben éppen a Coeurdama isteni lábai játszották a főszerepet. . . ? Ki kell jelentenem nektek, férfiuai becsületszavamra, hogy Önagyságát mindenképpen magamnak akarom, ha ördög és pokol is összeesküszik ellenem. . . ! Ugy érzem, többé egy napot sem élhetek nélküle — s ezt meg akartam neki ujólag izenni, azonnal a mai párbaj után is. . .

Egy kis szünetet tartott, hogy rendbeszedhesse gondolatait.

. . . Be kell vallanom nektek, hogy a tegnap éjjel névtelenül felhívtam őt telefonon. És arra kértem, ne kérdezzen semmit, csak legyen kint ma délelőtt tíz órakor a Strandon: ott minden továbbit megmagyarázok. Azt hiszem, ő azt hitte, hogy a Fény ur beszél vele, de mindegy. Ő ott lesz tíz órakor a Strandon és várja a telefonálót.

Nos és. . . ?

— Mit és. . . ? — vonta fel szemöldökeit hirtelen neki-tüzesedve a Bubi. — Ugy terveztem, hogy akármiként is sikerül a mi párviadalunk, megízenem neki, hogy olthatatlanul szeretem őt. . . ! Váljon el gyáva urától, én feleségül veszem. . . !

— Feleségül. . . ! ? ? — hangzott fel az általános elszörnyülködés moraja.

— Igen, feleségül. Nem élhetek nélküle, ez az egyszerű helyzet. De most — most személyesen fogok érte menni és személyesen ajánlom fel számára szívemet és vagyonomat. Utóvégre is negyven ezüstszerletem van, a régi tennisz-bajnokságok díjjai...

— Pofonvágta őt, tehát belehabarodott...! — mondotta ki a szentenciát a higgadt Suhatag. — Rendben. De mi lesz, ha Ónagysága egy újabb botrányt csinál...?

— Újabb botrányt...

Káró Bubi elszántan nézet körül. Aztán kimondotta a nagy szót:

— Egyszer és mindenkorra kompromittálom őt. Azt fogom kiabálni, hogy velem volt bezárkózva a kabinba. Vagy valami hasonlót... vagy...

— Vagy...?

Káró Bubi egy pillanatra elhallgatott, aztán eltökélten kimondotta az utolsó szót:

— Vagy el fogom rabolni, mint Róma alapítói elrabolták maguknak a vonakodó szabin nőket... És magamévá teszem őt, előbb Isten, aztán az emberek előtt is!

— Szóval: a szabin-nők elrablása után, a kabin-nők elrablása következik — jegyezte meg minden malicia nélkül, ásitását elnyomva Suhatag.

Káró Bubi villámlo szemekkel fordult a szóviccelő felé:

Akár szabin, akár kabin: el fogom őt rabolni és punktum. S ha valóban igaz barátaim vagytok, segítetek nekem!

Mindnyájan összebujtak, miközben a két párbajorvos udvariasan kalapot emelve, csónakjába szállt és elindultak a part felé...

(Folytatása következik)

Lecsuszott

Eleinte azt hittem, hogy csak valami véletlenség az egész. Hogy, mint amiképen nálunk, férfiaknál, előfordul imitt-amott az a kis toalett-fogyatkozás, hogy a nyakkendő félrebillen a nyakunkon, aképen billent nekik, a nőknek a fején is félre az a dolog.

A kalap.

Amikor először láttam az utcán, még meg is akartam szólítani az illető hölgyet, hogy mondok: Jaj, kérem, tessék vigyázni, lecsuszott.

De aztán meggondoltam és még se szóltam neki. Gondoltam: mit hozzam zavarba szegényt, hiszem bizonyára nem tehet róla, hogy lefujta a feje tetejéről a szél! Elég baj az neki, szegény fejének, hogy lecsuszott!

Vagy az is lehet, hogy nem is a szél, fujta le csak na-

gyon siet valahová és izgalmában észre se vette, hogy lecsuszott.

De aztán később rájöttem, hogy egészen szélcsendes időben járnak a nők az utcán és sehova se sietnek, mégis az a helyzet, hogy tiz nő közül kilencnek lecsuszott.

Akkor egy kicsit meghökkenedtem. Mondok: ejnye, nem kellene elmenni nekem valami szemorvoshoz? Hiszen ennek, amit én itt az utcán látok, a világon semmi értelme sincs! Az a kalap bizonyára ott van, ahová való. A fejük tetején. Csak valami furcsa és heveny, asztigmatikus látászög-elferdülés miatt látom én ezt a dolgot úgy, hogy lecsuszott.

De aztán meggondoltam és mégse mentem el. Mert gondoltam magamban: ha ez így volna, akkor nekem a házakon a tetőt, a lámpákon az ernyőt és a közlekedési rendőrök fején a csákót is úgy kellene látni, mintha lecsuszott volna. De azokat én mind pontosan úgy láttam, mint azelőtt. Csak a nők fején a kalapot láttam olyannak, mint ami lecsuszott.

És ennek csak egy oka lehet.

Az, hogy tényleg lecsuszott.

Ezelőtt úgy két esztendővel határozottan előre volt csuszva.

Ugy be, a homlokba, egészen a szemig. Oda csuszott le. Azt a benyomást keltette bennem, mintha az összes hölgyek hirtelen rátértek volna egy bizonyos bakanóta elvére és, kis kalapjukat balszemükre vágva, csak a szabadságos kiskönyvüket várták volna.

Aztán, a következő tavaszon, a kalap hirtelen hátracsuszott egy kicsit. Homlokból ki, tarkóra le.

Elől, a hajból, ki kellett állni egy másfél centiméter széles sávnak és, hogy ez megtörténhesen, a kalap hátracsuszott.

Aztán egyszerre csak egy egészen furcsa dolog történt.

A kalap anyaga kettévált. A hajcsik mögött egy egész keskeny karéj simult a fejre, míg a kalap többi része pagodaszerűen e fölé a karéj fölé emelkedett és egészen hátracsuszott.

A karéj fölött és a pagoda alatt elterülő részen pedig apró mezei virágok és mezei szalagok tenyésztek az árnyékban.

Aztán eltűnt a karéj és a kalapból az a rész maradt meg, ami hátracsuszott. A koponya közepéig tartott a válaszfal és ott kezdődött a nyakcsigolyáig érő kalap.

Teljesen hátracsuszott. Körülbelül úgy, mint az amerikai filmekben szereplő bűnügyi drámák detektívjeinek a fején, amikor bejönnek a szobába és töprengve rágják a szivarjukat, de levenni nem veszik le, mert az olyasmi egy szobában illetlenség.

Hát úgy hátracsuszott.

De ez már nagyon régen volt. Tavaly. És hol van már a tavalyi hó? Az idén szó se lehet arról, hogy egy kalap hátracsusszon.

Az idén ugyan is félrecsuszott.

Jön a hölgy veled szemben, ránézel és azt állapítod meg, hogy az egyik fülén kalap van, a másikon semmi.

Odacsuszott.

És én csak eltöprengek magamban. hogy vajjon mi lehet ennek az oka? Mért csuszott le?

Vajjon valami titokzatos, féloldali fültömirigybetegség dule a városban a hölgyek között és ez az egész dolog nem egyéb, mint egy féloldali, meleg priznic?

Vagy ez a lecsuszás senimi más talán, mint a női titokzatosság varázslatának egyik rafinált eszköze? Arra való volna, hogy, ha ugyanazt a nőt két férfi látja egyszerre, de az egyik jobbról, a másik meg balról, akkor az egyik azt higyje, hogy nincs rajta kalap, a másik viszont azt, hogy igenis van és a végén megállapítsák, hogy valóban: ez a a nő egy kifürkészhetetlen talány?

Avagy csak az áldatlan gazdasági helyzet folyománya ez? Leépitették volna a kalapok felét? Mert csak a jobb fülükre telik, de a balikra már nem?

Vagy mi?

Vagy hogy?

Es általában: mit töröm én ezen az egészen kérdésen a fejemet?

Ma, amikor mindenki és minden le van csuszva, mért nem csuszott volna le pont az a szegény kalap?

Hát, kérem, az is lecsuszott...

n—n

Bucurestibe költözöm,

óriási készletem: porcellán-, üveg-servicek, modern disztárgyak, csillárok, evőeszközöket

**még soha nem létezett
olcsó áron adom el.**

M. FISCHER

üveg- és porcellán nagyáruház

ARAD, Fehér Kereszt-épület.

Modern képeretezés féláron.

Bridzs

Gyakran előfordul, hogy lapunk szinbemondásra nem alkalmas, dacára annak, hogy $4\frac{1}{2}$ —5 értékűtést tartalmaz. Ebben az esetben helyes 2 *szanzaduval* indulni, hogy partnerünket lapunk teljes erejéről tájékoztassuk. Éppen úgy, mint a kettes szinindításnál, a partner csak akkor passzoljon, ha teljesen ütéstelen lapja van. Ha lapjában egy értékűtés van, feltétlen 3 szanzadut kell mondania, éppugy akkor is, ha csak $\frac{1}{2}$ pozitív ütése van, de ezenfelül lapja még legalább két dámát tartalmaz. Ugyanilyen ütőerős lappal, ha ötös szinünk van, mindig inkább a szint licitáljuk be, még akkor is, ha a figurák nem a bementett szinben vannak. Pl. kör 10, 8, 7, 6, 3, treff dáma 10, 5, káro dáma 9, 6, és pikk király, 2, a helyes licitálás 3 kör és nem 3 szanzadu. Ugyanis, ha az indítóknak a kör a leggyengébb szine, nyugodtan mondhat 3 szanzadut, mivel partnere értékűtéseiről tájékozva van, azaz tudja, hogy minimum segítséget kap. Tehát rá van bízva, hogy a mans megcsinálásához 3 szanzadut vagy 4 kört mondjon. Kivételesen 3 szanzaduval is indulhatunk, de ez csak akkor ajánlatos, ha kezünkben a két alacsony szin (treff, vagy káro) egyikéből hosszú és zárt ütőerős lapot tartunk s a másik három szinben legalább egy értékűtés és biztos fogás van. A három szanzadu indítás záró licitnek számít s a partner válasza feltétlenül passz. Kivéve, ha lapjában 3-nál több értékűtés van, akkor slemlicitet eszközölhet.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Az információs szanzadu

Culbertson rendszerében a szanzadu nagyon gyakran nem azt jelenti, hogy tényleg szanzadut akarunk játszani, hanem csupán arra használjuk, hogy partnerünket értékűtéseink számáról tájékoztassuk. Vegyünk egy példát. Az indító egy körrel indit. A partnerének köremelése nincs, bementható szine szintén nincs, ellenben van egy treff ásza és egy pikk királya, tehát $1\frac{1}{2}$ értékűtése, akkor az egy körre egy szanzadut mond. Ebből az indító tudja, hogy partnerének körje nincs; szine nincs, de $1\frac{1}{2}$ —2 értékűtése van, ami mindenképpen hasznos, nemcsak a saját további licitációja szempontjából, hanem éppugy az ellenjátéknál vagy kontránál is nagy segítségére van. Tehát ha az indításom dacára a partnerem passzol, tudhatom, hogy $1\frac{1}{2}$ értékűtése sincs.

$2\frac{1}{2}$ honörütéssel *rogtön* 2 szanzadut kell bementani, míg 2—4 honörütéssel 3 szanzadu a helyes licitálás. Ezenfelül, azaz $4\frac{1}{2}$ —5 értékűtéssel 4 szanzadut kell mondania, ami természetesen sleminvitnek számít. Abból, hogy partnerem 1, 2, 3, vagy 4 szanzadut mond, tudom kiszámítani értékűtéseinek számát. Ugyanezek a szabályok állanak fenn akkor is, ha az indító nem szinnel, hanem egy szanzaduval indul. Természetes, ha a partnernek bementható szine van, ugy azt kell hogy licitálja éppen ilyen arányszámban, ezzel éppugy jelzi értékűtéseinek számát, csak tudtára adja partneré-

nek, hogy legalább $1\frac{1}{2}$ értékűtés a bemondott színben van.

Az indító $4\frac{1}{2}$ —5 értékűtésig csak eggyel indíthat, tehát ha partnere egyszer emelte, tudja, hogy $1\frac{1}{2}$ —2 értékűtésé van, s akkor ő mondhatja be a manshoz szükséges 3 vagy 4 trikket. Viszont, ha az indító $2\frac{1}{2}$ —3-al, azaz minimummal indult, a partner 1 szanzadu válaszára a mansra rendszerint nincs kilátás, kivéve, ha a lap különleges elosztásu. Tehát az indító csak akkor licitálhat még egyszer, ha a minimumnál többel indult.

K. A.

Színház és Film Élet

Félóra Greta Garbóval

Nem igaz, hogy buta és nagylábu az „istení nő”

New York. Életem legérdekesebb félórája az volt, amikor Greta Garbót rajzoltam, röviddel hazautazása előtt. A kaliforniai Beverly Hillsben történt. Életben sokkal jobban hatott rám Greta Garbó, mint a filmen. Fehér tenniszruha volt rajta, kék zokniját legyűrte a bokájára. Bájos és szép, de én szinte elfelejtettem, hogy teste is van. Ez a legkevésbé fontos rajta.

Beállítottam a megfelelő pózba, aztán lassan hátrahajtott a szép nyakát és megkérdezte:

— Jó lesz így?

Félóra alatt kész voltam a rajzzal. Ez volt a legérdekesebb, legizgalmasabb félórám. Utána tenniszezni ment. Viskit ittam és figyeltem, hogyan tenniszeznek. Ez sokkal érdekesebb volt, mintha magam játszottam volna. Aztán visszajött a szalonba és beszélgettünk. A boldogtalanságról beszélt. Ekkor már eleget tudtam róla, tudtam, hogy miért nem lehet boldog Hollywoodban. Később mások is bejöttek, én beszélgettem a vendégekkel, ő hátrahajolt hintaszékében és figyelt. Ebben a pózban is megörökítettem. Azt mondta, hogy én vagyok az egyetlen igazi művész, akivel Amerikában találkozott és megköszönte, hogy hat órára elvittem Hollywoodból. Beszélgetés közben megállapítottam, hogy rendkívül intelligens. Nem igazak tehát azok az állítások, hogy Greta Garbó buta.

Hallatlanul értelmes és karakterisztikus az arca. Anynyira karakteres, mint Abraham Lincoln feje.

Feltett a gramofonra egy vicces lemezt. A vendégek mind nevettek rajta és ő finom mosollyal figyelte a különböző arcokon a jókedv különböző megnyilatkozásait.

Később feltűnés nélkül elbucszott és hazament Hollywoodba. Azóta nem láttam.

Még egyet: az a hír sem igaz, hogy nagy lába van. Ellenkezőleg.

James Montgomery Flagg.
Copyright by Erdélyi Élet

A HANGOSFILM VILÁGÁBAN

Frankenstein

A mesterséges ember problémája olyan régi az irodalomban, amilyen régi maga az irodalom. A középkori Golem-től kezdve Ewres Alraunejáig töménytelen könyv foglalkozik vele és filmre is többször felvették már. Az emberfölötti problémák a moziközönségnél is termékeny talajra találnak és a Metropolis, meg a Bestia világsikerei is ennek tulajdoníthatók. Laemle filmgyára, az Universal most egészen eredeti formában ragadta meg az örök problémát, mely ismét megfelelt a hozzá fűzött várakozásoknak. A műember filmkézirátát egészen eredeti módon állították össze, Garret Fort és Faragó Ferenc Edvard modern színezetet adva a fantasztikus mesének. Frankenstein egy fiatal tudós, aki földöntúli kísérletekbe kezd és amiatt tanítómesterével is összeütközésbe kerül. Mégsem riad vissza és fiatal famulusával egy hegyek közötti toronyba vonul vissza, hogy életre keltse azt az emberformájú teremtvényt, amit ő alkotott. Minden megvan hozzá, csupán az agyvelő hiányzik, mely az egészet mozgatja. A famulus belopózik Frankenstein professzorának laboratóriumába és onnan ellop egy agyvelőt, amit gazdája az általa

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A telfordult világ

Németül beszélő,
énekes, zenés vig-
játék. Főszerepben

VLASTA BURIAN

az **Áltábornagy** és a **Póstás**
liu és a **huga** felejthet-
len főszereplője. oo oo

AZ ARADVÁROSI MOZIK MŰSORA

feltalált sugarak segítségével életre kelt. Az emberformájú teremtmény él: a borzalmas kísérlet sikerült. A felfedezőnek azonban nem sok öröme telik benne, annál kinosabb és rémesebb jelenetek várnak rá. A professzor elmondja, hogy az ellopott agyvelő nem normális emberé volt, hanem egy többszörös gyilkosé, aminek hatása nemsokára meg is látszik az új teremtményen. Vad és fékezhetetlen ember válik belőle, akit nem lehet megjavítani. Elhatározzák, hogy el fogják pusztítani, de ez nem megy minden veszély nélkül. A műember első áldozata a szerencsétlen kis famulus lesz, aki a vészthozó agyvelőt ellopta. A második áldozata a borzalmas rémnek egy kislány, akivel egy folyó partján akad össze. Most már az egész vidék összefog a teremtmény elpusztítására, iszonyu hajsza indul meg a rém után, de hasztalan. Rettenetesebbnél rettenetesebb jelenetek következnek, míg végre egy meglepetésszerű fordulattal véget ér az idegizgató játék, amit lélekzetviasszafojtva figyel a közönség.

Dorothy Mackaill

Az Universal filmgyár James Whalere bizta ennek a rendkívüli darabnak rendezését és ugylátszik jobban nem is választhatott volna, mert a nagyszerű rendező a nem mindennapi téma minden mozzanatát ügyesen használta ki és annyira valószínűvé tette a fantasztikus témát, hogy minden lehetetlenségét elhisszük neki és szinte együtt élünk és szenvedünk

a tudósokkal, akik a borzalom ellen küzdenek. A torony homálya, ahol az emberteremtő kísérlet lefolyik, olyan élethű, hogy ebben a környezetben nem is valószínűtlen a rém életrekelése. A kísérlet elejétől végig szemünk előtt folyik le, hogy megelevenedjék az anyag és működni kezdjen a spirituszban konzervált agyvelő a titokzatos sugarak hatása alatt. A teremény él és megkezdi rémes pályafutását, a földön pusztulást hagyva maga után. Ezt a szerepet Boris Karloff, egy fiatal, de nagyon tehetséges színész játsza, páratlan természetességgel. A tudós szerepében Colin Clive jó, mig menyasszonyát a szőke szépség, Mae Clarke személyesíti meg nagy drámai erővel. A többi szereplőket is oly gondossággal válogatták össze, hogy a legcsodálatosabb összjátékot produkálják minden jelenetben. Még a tömegjelenetek is oly megrázók, hogy feledhetetlen hatást gyakorolnak a nézőre. A film az új szezon legnagyobb slágerei közé tartozik és fényes diadalmenet után jutott el Romániába.

A slágersorozat kulcsa:

A spanyol táncosnő

(Spanische Fliege)

Németül beszélő énekes, táncos, látványos operett. oo oo

Fritz Schulz, Ralph A. Roberts, Betty Byrd
AZ ARADVÁROSI MOZIK MŰSORA

AZ ARADI KÖZLÖNY

Erdély legrégebb, legolvasottabb és legelterjedtebb napilapja!

vásárlás előtt tekintse meg
zántó és Komlós
nagyáruház szenzációs ki-
tárait. — Mélyen leszállított
árak. Mérték utáni rendelések
orsán, pontosan és megbizha-
n eszközöttek. Szenzációs
nagy raktár iskolaöltönyökben.
R A D, Színházépület.

Vidéki urinőknek
legkényelmesebb, ha ruhájukat
K R E B S
festő és vegytisztítóhoz viszik,
közel a villamoshoz és a vidéki
autóállomással szemben van.
Arad, volt Boros Béni-tér
51. Fiók : v. Deák Ferenc-ucca.

== A »REGGEL« ==

kiadóhivatala fokozottabban óhajtja t. olvasótá-
borának érdekeit szolgálni, ezért kéri, hogy
ha valaki előfizetni akar
ha valakinek címváltozása van,
ha nem kapja a lapot,
ha a kézbesítő körül panasz van :

forduljon rögtön a „Reggel” kiadóhivatalához Arad, Str. M. Nicoara 1.

FONTOS TUDNIVALÓ!

Magán- és közokiratait

MITRA I.

SÁNDOR

az aradi kir. törvényszék hites fordító és tolmácsánál for-
dítottassa román nyelvre. Kész fordításokat áttelestít! Iroda.
Arad, Bul. Reg. Ferdinand 5. (az udvarban) Arad-Csanádi Bank-palota.

Országszerte elismert kellemes szórakozóhely az aradi

Városi kávéház

Leszállított árak. Elsőrendű kiszolgálás.
Elkülönített játékterem. Szeparált bridge-
szalon. Estéknént parkettánc. Aradváros közön-
ségének évtizedek óta megszokott találkozóhelye

Luzsáynál

színházzal szemben

ári öltönyök és felöltők
Trench-coat

gyári áru! Minden darab sa-
készítmény! Mielőtt bárhol vá-
rol, keressen fel. Mercur iparos
vásárlási könyvre 6 havi hitel.

PROSENSZKY

hölgyfodrász
volt Szent László-u. 2.
(Str. Cloșca)

Villanyondoláló-gép. Tartós
hajhullámok — **Olesó ár.**

A borbélyüzletek vasárnapi nyitvatartása ügyében

a borbélymesterek is, meg a borbélysegédek is egy-egy nagygyűlést tartottak

A borbélymesterek szónokának beszéde:

A borbélyüzletek vasárnapi nyitvatartásának irányuló akciónkat tulajdonképen nem is a saját érdekünkben, hanem a borbélysegédek érdekében indítottuk meg, annál elszomorítóbb tehát, hogy éppen az ő részükről mutatkozik a legmakacsabb ellenállás.

A borbélysegédek a vasárnapi nyitvatartás révén jelentékeny borraalótöbbletbe juthatnának, ami szociális helyzetüket lényegesen megjavítaná.

De a nagyközönségnek is elementáris érdeke a vasárnapi nyitvatartás, mert csak így válik lehetségessé, hogy egy kultúrember vasárnap este rendszeren megborotválva mehessen színházba, társaságba.

Ami bennünket, mestereket illet, nekünk továbbra is a zárvatartás felelne meg jobban, mivel egyszer egy héten mi is szeretnénk pihenni, tehát mi az érdekeinket mindenkor alávetettük a közérdeknek.

Ha másképp nem megy, akciónk sikere érdekében egy száztagu monstreküldöttséget fogunk vezetni a belügyminiszter urhoz, aki hasonló esetekben már több alkalommal kijelentette előttünk, hogy mennyire szíven viseli a borbélymesterek érdekeit.

Éljen a vasárnapi nyitvatartás!

A borbélysegédek szónokának beszéde:

A borbélyüzletek vasárnapi nyitvatartása elleni akciónkat tulajdonképen nem is a saját érdekünkben, hanem a borbélymesterek érdekében indítottuk meg, annál elszomorítóbb tehát, hogy éppen az ő részükről mutatkozik a legmakacsabb ellenállás. A borbélymestereket a vasárnapi nyitvatartás megfosztaná egyetlen pihenőnapjuktól, amelyre pedig ép oly szükségük van szegényeknek, mint a kárki másnak.

De a nagyközönségnek is elementáris érdeke a vasárnapi zárvatartás, mert csak így válik lehetségessé, hogy egy kultúrember vasárnap este hosszú szakállal mehessen színházba, társaságba, anélkül, hogy szégyenkezni kellene miatta.

Ami bennünket segédeket illet, nekünk a nyitvatartás jobban megfelelne, mert szeretnénk többet keresni, tehát mi az érdekeinket mindenkor alávetettük a közérdeknek.

Ha másképp nem megy, akciónk sikere érdekében egy száztagu monstreküldöttséget fogunk vezetni a belügyminiszter urhoz, aki hasonló esetekben már több alkalommal kijelentette előttünk, hogy mennyire szíven viseli a borbélysegédek érdekeit.

Éljen a vasárnapi zárvatartás!

Kül- és belföldi gyógyszerkülönlegességek

Vojtek gyógyszer-tár

ÜZLETÜNKET

a végeladás tartamára

Piața Avram Iancu 21.

(Szabadság-tér) színhazzal szembe

helyeztük át.

„MERCANTIL“ szőnyeg- és divatáruház

Művészi **gyermekfelvételek** készülnek

STOJKOVITS JÓZSEF műtermében. A R A D, volt Szabadság-tér 16 sz. alatt.

Megnyílt a

„Revü“ uriszabóság

ARAD, Deák Ferenc-u. 15. kapu alatt.

A megszűnt **Sámson Jakab-cég** szabásának, **Csont Sándor** vezetésével készülnek a legujabb szabásu ruhák. Pontos és szolid kiszolgálás! Elsőrangú munka! Olesó ár!

FICK

legolcsóbban fest, tisztít
őszi felöltőket és ruhákat,
gallérokat legszebben fényez.

Str. Barițiu 14. Fióközlet a Lutheránus templommal szemben

Csak az árak olesók — minősége nek változatlanul jók!

GOLDSTEIN LAJOS

DIVATÁRUHÁZA

Arad, Str. Bratianu (Weitzer János-ucca) 2.
Mélyen leszállított áron nagy választékot nyújtunk kosztüm és kabátujdonságokban, bársonyok, selymek és mosóanyagokban. A hölgy és férfiközönség kedvelt bevásárlási helye.

— **Két-három iskolás diákot** elsőrangú teljes ellátással, zongoratanitással, román, magyar, német konverzatioval elvállal uricsalád. Cim a kiadóban.

Mindennemü fűszer és csemegeárúk

legjobb minőség-
ben, legolcsóbban

É L E S

fűszer- és cseme-
geüzletében o—o

Fest, vegyileg tisztít

K N A P P

gőz- és villanyerőre berendezett vállalata
volt Weitzer-uca 11. — volt Magyar-uca 10.

Bohngyártmányu üveges „Ultrasejt“ téglá
és mindennemü cserép gyári áron, kizárólag

Kornis Testvérek R. T.-nál

Arad, Str. Alexandru (v. Salacz-u.) 1. — Telefon 501.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre Gluj. . 600 lei
Az egyes szám ára 20 lei
Magyarországon 60 fillér
Jugoszláviában 5 dinár
Csehszlovákiában 4 c. k.
Amerikában 1 évre 6. d.

Előfizetési árak egy évre: vála-
latoknak, nagykereskedőknek és
külföldre 000 lei, nyugdíjasok-
nak, köztisztviselőknek 300 lei.

Orvosi hírek: hasábonként 50
lei. Gyászjelentések: egész ol-
dal 4000 lei, féoldal 2000 lei.

Megjelenik minden hó 1-én, 11-én és 21-én. Hirdetések közvet-
lenül a kiadóhivatalhoz küldendők vagy bármelyik hirdető iroda
utján is feladhatók. A hirdetések díja szövegoldalon 8 lei, hirdetés-
oldalon 6 lei négyzetcm.-ként. Nyílttér rovatban 50 lei, szöveg-
közti részben 32 lei a sordij. Ünnepi számokban a hirdetések és
egyéb közlemények ára 50 százalékkal magasabb.

Szerkesztőség: v. Szent László-uca 2. — Telefon 520.
Kiadóhiv. és nyomda: v. József-fhg-u Csanádi-pal.

ARAD.